

גלין תתתקע"ו

השבת fe

רזבי נחמן

תוכחה שמתח

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

סיפור

ההתקרבות

... (א) ורציה אני עוד לספר פרשת התקרבותו של גר אחד, וכן היה מעשה:

בטבריא היה גר אחד, שפא מרוסיא. הוא היה צדיק גדול. הוא היה נוהג לומר את כל הסוד, ופניו היו מאירים מיראת שמים. הוא היה בעל גוף גדול. פניו היו כפני הארי, והיה מתגולל בבית של הכנסת אורחים, כי אז היה רעב גדול, ואיש לא קבלו לביתו, כי מאכלו היה כפר לחם לסעודה, ומי היה יכול לעמד בזה באותם הימים והואיל ומדת הכנסת אורחים של ר' ישראל היה עד אין לשער, קבע לאורח מקומו בביתו. ובהיות שלא היה לו להחליף פתנתו, היה נודף ריח יצה איום ממנו, ובתנתו נעשתה עבה כמו עור, ואיש לא היה יכול לעמד על-ידו.

בשהגיע ערב פסח, הלך ר' ישראל אצל סוחר והזמין עבורו מלבושים חדשים, והוא התלבש ורחץ והיה אורחו כל ימי הפסח.

בליל הסדר נודחתי לגמר את ההגדה, והלכתי אצל ר' ישראל. ראיתי קהל עומד שם, ובבית פנימה שרוי אור גדול ורקוד ושמחה, כי הגר הזה, מרב שמחה שנכנס תחת כנפי השכינה ונפל בחלקו להיות מקרב לר' ישראל, ראה מתיקות כזאת וחבוב המצוה, התחיל לרקוד מרב שמחה, ובהיותו בעל גוף, היה כל הבית מזדעזע. כשנצטיתי לדלת, התבישתי לכנס, כי היתה שם השראת השכינה. אחר כך, נכנסתי, ואף נצטרפתי לרקוד, עד אור הבקר ...

הארץ, שהם כל בני אדם שבְּעולם, כלם יונקים ומקבלים השפעתם רק מהצדיק שהוא בחינת יוסף, שהוא בחינת יסוד החמישי יסוד הפשוט שהוא בבחינת קצו של יוד שהוא החיות הנעלם בכל הארבע יסודות. ועקר מעלת וגדלת הצדיק האמתי הוא על ידי מדת הענוה ושפלות בחינת ונחנו מה. פי ענוה גדולה מכלם כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וכל אחד כפי מה שמבטל עצמו ומרגיש שפלותו באמת, כמו כן הוא זוכה להתקרב באמת להצדיק האמתי.

וכן כל מה שהוא מתקרב יותר להצדיק ונכלל בו באמת, כמו כן הוא זוכה יותר לבחינת ענוה באמת שזה כל תקונו כמבאר בפנים. ואז נמשך עליו ברכה ותוספות שפע רוב טוב בבחינת מאן דהוא זעיר הוא רב [מי שהוא קטן הוא גדול] (הלכות ערלה ה' - אות ד' לפי אוצר היראה - צדיק, אות קנ"א):

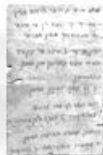
ומה, ואת-גביעי גביע הכסף ...

עקר התגלות יוסף לאחיו, שזה היה אצלם חסד גדול ורחמים רבים וישועה גדולה להם ולאביהם ועקב אבינו, עליו השלום, כל זה היה על-ידי הגביע שהיה באמתחת בנימין, שבתחלה היה להם מזה מרירות וצער גדול מאד, ולבסוף היה נעלם בענין זה ישועה גדולה ורחמים רבים.

ועל-כן מובא בספרים באמת, שסוד הגביעי הוא אותיות י"ג ע"ב, הינו י"ג פעמים ע"ב, בחינת תליסר מכילין דרחמי [שלוש עשרה מדות של רחמים], שהם כלל הרחמים והחסד.

וזה רמז לנו לידע ולהודיע, בשהאדם בצער גדול וזמר מאד עד שמעמק את לבו מאד מאד יחזק את עצמו וידע והאמין שגם זה לטובה, ובנדיאי נעלמין רחמים נפלאים במרירות הצער הזה, רק שצריכין לצעק ולהתפלל להשם יתברך ולהכות לרחמי יתברך (הלכות הוראה ו' - אות מ"ה לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, אות ט'):

שבת מקיץ

* מתוך ספר לקוטי הלכות *
מא, בא ולא נודע פי באו אל קרבנה ...

שכלל החלום הוא שהרע שהוא השקר בחינת חשך בחינת שבע פרות הרעות ושבע שבילים הרעות התגברו כל-כך על הטוב עד אשר נתבלענה וכי ותבאנה אל קרבנה ולא נודע פי באו אל קרבנה וכי. וכל זה מרמז על אריכת הגלות, שאנחנו עשו ממש שהם העבויים, וכן המנהיגים של שקר מתגברים כל-כך, עד שבמעט נבלע הטוב והאמת ולא נודע פי באו אל קרבנה. וכמו שכתוב בתקונים תקון כ" (דף נב.) על פסוק זה וזה לשונו: מי לישראל פד אתבלע בערב רב דעליהו אתמר ולא נודע פי באו אל קרבנה ומראיקון רע באשר וכי, עד יהיו שריה לראשי (איכה א, ה) אנון ערב רב, עליהו אתמר (ישעיה א, כג): שריך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחד וכי.

נמצא שקורא השרים והמנהיגים של שקר בשם גנבים, פי הם עקר הגנבים הגונבים דעת ההמון עם, עד שאי אפשר לעמד עליהן בבחינת ולא נודע פי באו אל קרבנה. ויעקב אבינו בשראה זאת ברח קדשו מה שיהיה באחרית הימים האלה, תמה. אבל הפקח השיב לו פי אף-על-פירכן ניצוץ אחד וכי, דהינו על-ידי יוסף הצדיק שהוא יודע לפתור ולתקן בחינת חלום פרעה, על-ידו יתקן הכל, וסוף כל סוף יתגלה האמת (הלכות גניבה ה', אות ל"ג):

מכו, ויוסף הוא השליט ...

הצדיק האמת ממנו כל ההשפעות והברכות כידוע, בחינת יוסף הוא השליט הוא המשפיר לכל עם הארץ שכל עם

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ"ב, יו.)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל

= אמונת חכמים (חלק יד) =

שיחות הר"ן

20 (צט) כשאחד מדבר עם חברו ביראת-שמים נעשה אור לשר ואור חזר ולפעמים מקדים האור חזר קדם האור לשר כשהמקבל יש לו מה קטן ואין יכול לקבל דברי חברו. כי אז קדם שמקבל חברו ממנו, שזהו בחינת אור לשר. קדם לזה מקבל הוא מחברו ואז האור חזר קדם לאור לשר.

21 כי בשמדברין עם חברו ביראת-שמים אף שאין חברו מקבל ממנו, אף-על-פי-כן הוא מקבל התעוררות מחברו כי על-ידי ההכאה שיצאו הדבורים מפיו לחברו, על-ידי זה חזר האור אליו (וזה בחינת אור חזר ממש המוכא בכתבים, עין שם). כמו מי שמכה בפתל שחוזר הדבר אליו. כמו כן בשמדבר לחברו, אף-על-פי שאין חברו מקבל ממנו, אף-על-פי-כן הוא בעצמו יכול להתעורר מהם על-ידי ההכאה שיצאו הדבורים לגבי חברו והכה בו וחזרו אליו.

22 ועל-כן אם היה מדבר אלו הדבורים בינו לבין עצמו יכול להיות שלא היה מתעורר מהם כלל. ועל-ידי שדברם לחברו נתעורר מהם אף שחברו לא נתעורר כי חזרו אליו על-ידי בחינת ההכאה כנזכר לעיל (וזה בחינת אור חזר שהוא על-ידי בחינת הכאה כמבאר בכתבים(ר) והבן). שמעתי בשם רבינו זכרנו לברכה מכבר:

23 ... פעם אחד מהחברים התחבר עם איזה רב, ורי ישראל הזהיר אותו ברמו שיתלזה לחברים טובים, וזה לא שמע לו והתחיל להתרחק מהדרך הנכון, וכשאחזר רמו לרי ישראל על ענינו שהוא אנוס ומשפיעים עליו לא לטובה, השיב רי ישראל, שמי שמחפש הוא מוצא. והיה נראה מכמה ספורים שאפלו שיש קפידות על המפרסמים שמרחיקים מדרך הרבי, ובאמת צריכים להזהיר אנשים מהם (בלי להגיד השמות), אבל העקר תלמי בחפוש של המקרב, שאם הוא מחפש באמת האמת - בודאי שימצא, כמוכא בהלכות שלוחין ה' על לקוטי תניינא ח', עין שם.

24 אחד התלונן על בחור אחד שהתרחק מרבנו, אמר רי ישראל, שאם יחפש באמת - יחזר.

25 פעם רי ישראל שאל על אחד אם הוא מקרב לרבנו, וזלה השיב לו, שהוא מאמץ בכל הצדיקים. ענה רי ישראל ואמר: "אבל צריך לקים מה שאומרים הצדיקים!". ולאחר קצת זמן רי ישראל דבר עם משמשו, שהלה אינו חושב לעשות תשובה, ובכן בקש שיצא מחדרו. (סיוון תשי"ג - מבשרת)

26 פעם רי ישראל נכנס באיזה בית של אחד מהחברים אשר שם היתה תלויה תמונת הבעל שם טוב השנהיה במחלקת בנוגע לאמנותה, וכשראה את התמונה, אמר לבעל הבית: "אה... יש לך פה התמונה של הבעל שם טוב...".

27 פעם אחד שאל את רי ישראל על עצמו, אם הוא מקרב לרבנו, רי ישראל השיב: "אני לא יודע...", ובאמת האיש הזה היה קשור לאיזה מנהיג מתוך ברסלב וכו'.

עצות ותפילות

הנפחה אד

כפי מה שזוכה כל אחד לפעל ביום-כפפור בקשת סלח נא וכו', כמו-כן הוא זוכה לקדשת חנכה, כי קדשת חנכה נמשך על-ידי הסליחה של יום-הכפורים, כי חנכה הוא בחינת חנכת הבית-המקדש, שעל-ידי מצות חנכה אנו ממשיכים על עצמנו קדשת הבית-המקדש, שזה זוכן על-ידי הסליחה על העונות שפועלין ביום-הכפורים, כמבאר בפנים. ועקר קדשת הבית-המקדש שממשיכן בחנכה הוא לזכות לדעת הקדוש, לידע ולהודיע כי ה' הוא האלקים, ולזכות לצאת על-ידי-יה מעונות, שזהו עקר הרחמנות על ישראל (ועיין 'תוכחה' ו'צדיק'), ולהמשיך הארת הדעת הקדוש לבנים ותלמידים לדורות לבצח, ולזכות על-ידי-יה להשגת המקיפין הקדושים, שהם עקר שעשוע עולם הבא, שהם נמשכין על-ידי הדלקת השמן הקדוש של נר חנכה, ולזכות על-ידי-יה לפרנסה קדושה הנמשכת מרצון העליון, שיוכלין לזכות על-ידיה בשעת האכילה להארת הרצון המפלג, שישכסף וישתוקק להשם יתברך ברצון מפלג בלי שעור ומאלו יבין האדם, שחנכה כזה אי אפשר לזכות כי אם על-ידי התקרבות לרב ומנהיג שהוא רחמן אמת (ע' צדיק אות צו), אשרי הזוכה למצא אותו.

28 ... תכנונו ברחמיך הרבים לקדשת חנכה ותעורנו בכל שנה ושנה שנוכה לפעל בקשתנו ומשאלותנו לטובה ביום

על-ידי מצות נר חנכה מכיר כבוד השם יתברך, ונתעלה ונתגדל כבודו בעולם, ומעוררין הרחוקים לשוב להשם יתברך, וזוכין לראיה ולשלוש-בית ולתפלה, ונתבטל המחלוקות ולשוך-הרע, ונמשך שלום הכללי בכל העולמות.

29 ... ועורנו ברחמיך הרבים, שנוכה לקים מצות הדלקת נר חנכה בזמנו בשלמות כראוי, בקדשה ובטהרה ובכונה גדולה ועצומה כראוי. ונוכה לתקן כל התקונים האלה שהזכרנו לפניך על-ידי מצות נר חנכה, והחשב לפניך קיום מצותנו כאלו קימנוה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה, ויאירו לפניך אור קדשת מצותינו בכל העולמות כלם. ונוכה לתקן כל העולמות כלם על-ידי קיום מצוה זו, ועל-ידי קיום כל המצות דאורייתא ודרבנן, שתוכנו ברחמיך לקים כלם באהבה וביראה ובשמחה גדולה ובשלמות גדולה, עד שנוכה להמשיך שלום מאתך בכל העולמות כלם. ויקיים מקרא שכתוב, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. עושה שלום במרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן: (לקוטי תפילות - מתוך תפילה יח)

הכפורים הקדוש, שתמחל ותסלח לענותינו ולעונות עמך בית ישראל ותעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה" ושם נאמר, "ויאמר ה' סלחתי כדברך".

30 סלח נא, מחל נא, כפר נא על כל חטאתינו ונעויותינו ופשעינו שחטאנו ופשענו ופשענו לפניך מנעורנו עד היום הזה. חנני אלקים כחסדך רב רחמיך מחה פשעי הרב ככסני מעוני ומחטאתי טהרני הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה.

31 ונוכה על-ידי המחילה והסליחה של יום הכפורים, לקבל על-ידי-יה קדשת ימי החנכה הקדושים, שהם חנכת הבית, ונוכה להמשיך עלינו בימי החנכה קדשת הבית המקדש. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ז)

בת שלום וחלוקה אה

